

6. Vrbe.

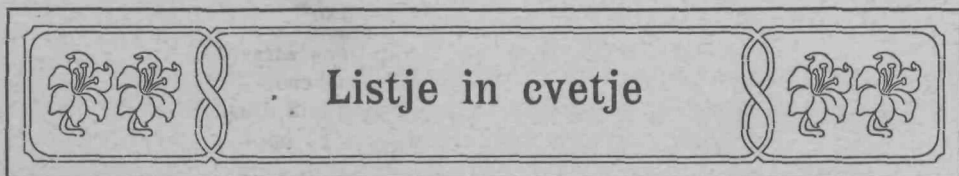
Vrbe so se pripognile
do vodice srebročiste,
stresale zelene liste,
pa so tiho govorile:
„Plavaj, biserna vodica,
plavaj do poljane širne
in poplavi žitno polje,
da bo kmetič slabe volje, —
ker ne zmeni se za nas!“ —

Glejte čudo, zašumeli
vali so in zabobneli,
da se gora je potresla.

Čez bregove so se zlili,
pokončali polja zlata,
strli žita so bogata.

Vali pa so v dol prinesli
tudi vrbe izruvane,
pa so vrgli z divjo silo
jih na žalostne poljane, —
kjer kopale drugim jamo,
tam so same pokopane.

Aleksij Ivanov.

Pisma našim malim.

V.

Ljubljeni mi otroci!

Komaj boste v prihodnjem šolskem letu sedemkrat prestopili šolski prag, pa bo minulo petdeset let, kar je tam v Mariboru na Štajerskem umrl velik prijatelj slovenske mladine: Anton Martin Slomšek. Rojen na Slomu v župniji Ponikva, kot sin premožnega kmeta, je po svoji pridnosti in marljivosti dosegel škofovsko čast v Mariboru.

Dejal sem, da je bil nepozabni Slomšek velik prijatelj mladine. Šolarjem je napisal mnogo lepih knjig in beril za šolo. Najbolj znana je »Blaže in Nežica v nedeljski šoli«. Izdal je škof za odrastlo mladino tudi »Življenja srečen pot« za mladeniče in »Krščansko devištvo« za dekleta. — Kdo bi mogel vse naštet, kar je blagi škof Slomšek napisal za mladino. Če bi vam vse natančno popisal, bi moje pismo napolnilo cel »Vrtec«. Kaj bodo pa potem dejali drugi vaši prijateljipisatelji.

Posebno lepe so Slomškove pesmi, ki jih je zložil za mladino. »Pesmi veselih otrok« imenuje pesmi, ki jih poklanja mladini. Iz teh pesmi sem vam nabral nekaj šopkov, nekaj spominčič, iz katerih vam govori vaš davni prijatelj Slomšek; iz njih gori vsa njegova ljubezen do vas.

Kako ljubko poje ob zibelki nedolžnega otroka:

Ajaj, ajaj, ljubček moj!
Dete trudno si nocoj.
Ajaj, ajaj, dete moje,
mati ziblje ino poje.

Kadar pridno dete spi,
ljubi Bog nad njim bedi,
kadar dete tiho aja,
Bog mu sladke sanje daja.